

יאיר ניצני מרים גבה

שנעשה קפה?

כמו מכוניות, בגדים ואוכל, הקפה מעיד על אישיותו של השותה, מה הוא מעוניין לשדר החוצה - וכמה הוא נודניק

כללי הטקס הישנים, ותמיד יסבירו לך לא לשים חלילה את הסוכר בהתחלה, אלא רק אחרי שהקפה צנח. וגם אז, שלא תעז לערבב.

לכל אחד מאיתנו יש את האיש המאורגן הזה עם ערכת הקפה בבגאז', כולל גזייה ופינג'אן. אם תלחץ עליו, הוא גם יכין לך על המכסה מנוע פיתה דרוזית. אבל חס וחלילה לא אספרסו או מקיאטו.

במוסכים מהסגנון הישן, לבקש אמריקנו חלש עם סויה זה כמו להגיד "בבקשה קח לי 2,000 שקל על החלפת מכסה לוונטיל של הצמיג".

השיח

השימוש בקפה כאמתלה לדברים אחרים הוא עניין שבי-שגרה. "אנחנו צריכים לעשות קפה", יאמר אדם לרעהו, כשהוא מתכוון שיש לנו כמה עניינים לדבר עליהם, אבל עדיין לא צריך לפתוח יומנים, וזה בטח לא בדרג של ארוחת צהריים. משום מה לא נהוג לומר "אנחנו צריכים לעשות תה" או "אנחנו צריכים לעשות מיץ גור".

"רוצה לעלות אלי לקפה ותקליטים", כמאמר שירו של שלום חנוך, משמעו "מצאת חן בעיניי, אני בעד התקרר מות ביחסים, ואם העניינים יסתדרו, רוב הסיכויים שאחרי שנעלה בכלל לא נגיע לקפה, אולי נלך על וורקה, ואת הקפה אני אביא לך בבוקר למיטה". שימו לב שההצעה היא תמיד "לעלות לקפה": כנראה שחובבי המשקה נוהגים להתגורר בקומה שנייה ומעלה, כי "כנס אלי לקפה" נשמע כמו הזמנה לשיחת פיטורים ו"תעלי אלי לתה" נשמע כמו הצעה של דוד טוב שפוחד שתהיי חולה.

הרעש

כבר שנים אני טוען שחלק מהטקס ומההנאה מהקפה (וגם ממרק) הוא הסחיבה הרועשת מהכוס אל עבר פקעיות הטעם שעל הלשון. מיליארד סינים שנוהגים לשאוב את הנודלס ברעש, ועוד עשרות מיליוני ערבים שחובבי קפה במעלה הלב-שון, כנראה לא טועים, וקפה שנשאב ברעש כנראה טעים יותר. רעייתי חולקת עלי, נזופת בי על המנהג הברברי ומצרפת הערות כמו "אתה שותה כמו נהג סמיטריילר".

בינתיים תעמידו מים, אני בדרך (אולי עם הסמיט-ריילר). שימו ברקע את "קפה טורקי" של אריק, "עוד כוס קפה" של דילן, "קפה במיטה" של סקוויו או דיסק של קפה שחור חזק. ●

yairn@israelhayom.co.il

ושמות אקזוטיים, ומאפשרות לכל עקר בית מפתח תקווה להרגיש מינימום ג'ורג' קלוני.

הקפה במקום העבודה

אין פגישת עסקים או יום עבודה שלא מתחילים בסבב שאלות בענייני קפה. עורך הדין שלי נוהג לקבל אותי בכל פעם מחדש בשאלה: "רוצה קפה?" וכשאני עונה שכן, הוא אומר: "או לך לבית קפה".

בבואך למשרד כעובד או כאורח תוכל ללמוד הרבה על תנאי העבודה במקום לפי רמת הקפה. מקומות עבודה מתחשבים ומפנקים מציעים לעובדים מכונות אספרסו וקפה הפוך; יש גם את אלה שמסתפקים בקפה נמס, כשהסבב קסט הוא: אנחנו לא בית קפה או גוגל, תערבב את האבקה שלך בכוס קלקר ואל תבלבל את המוח.

הגרועים ביותר הם מקומות העבודה שמשחקים אותה לארג'ים ומספקים לעובדים מכונת קפה מהודרת, אבל מתקמצנים על הקפסולות. את הקפסולות אמורים העובדים להביא בעצמם, ובפועל יש שני פראירים שמביאים שרוולים, ומאז כולם עסוקים בלשנורר מהם או לנחש באיזו מגירה הם החביאו את הנכס ולהתגנב לשם כשהבעלים בשירותים.

אם אתה אורח של הבוס, יציעו לך קפה בתחילת הפגישה. עכשיו אתה צריך להחליט אם לשאול "איזה קפה יש לכם?" ולצאת שמוק, או לזרום ולהסתכן בכך שתמצא את עצמך עם קפה בוך שבאמת מרגיש כמו משהו שנרסק לך לנעל. גם כאן, אם לא תשתה את השלולית שבכוס, תצא פיינשמקר מתנשא.

אם נתן שירות - סוכן ביטוח, עורך דין או רואה חשבון - מפנק אותך בקפוצ'ינו איכותי עם קצף בצורת לב ומאפיס טריים בצד - אל תתלהב. אתה תשלם על זה יפה-יפה כשתקבל את חשבון שכר הטרחה, ותצטער על כל שלוק.

שחור

אנשי הקפה השחור הם כת קנאית, ששומרת על נאמנות עיוורת למסורת, תוך הכרות מלחמה על כל מכונת קפה מודרנית או משקה עם הסיומת צ'ינו. הם מקפידים על

השבוע, בעודי יושב בבית קפה עם כמה מכרים, הקשבתי איך כל אחד מהם רוצה את הקפה שלו. אחת ביקשה הפוך, חלש, דל שומן, בכוס זכוכית; השני ביקש מקיאטו כפול בחד-פעמית עם מעט חלב למעלה; השלישית ביקשה נס על חלב בטול בכוס גדולה "ורותח" רותח כווייה, כי אחרת אני לא אשתה את זה."

אני רק ריחמתי על המלצר ועל הבריטה המסכנים. הראשון צריך לרשום את כל הגחמות המעצבנות האלה, והשני לבצע אותן, וגם לקבל אחר כך את הטענות שזה לא מספיק חם, לא מספיק דל, בטול יתר על המידה, הזכוכית לא מספיק שקופה והקרטון לא מספיק חד-פעמי.

חשבתי לי שקפה, כמו מכור-ניות, בגדים ואוכל, הפך בשנים האחרונות לסמל סטטוס המעיד על אישיותו של השותה, מה הוא מעוניין לשדר החוצה וכמה הוא נודניק. כשאנחנו נמצאים בטרייטוריה שלנו אנחנו מרשים לעצמנו לבקש כל דבר העולה על רוחנו, אבל נסו לבקש ממלצר איטלקי או טורקי הפוך חלש דל בכוס זכוכית, ותקבלו את הקפה הפוך על הראש שלכם.

נכון, רובנו עדיין לא הגיעו לרמה של אלה שצורכים פולי קפה שעברו במערכת העיכול של גחן דקלים אסיאתי או של פילים תאילנדיים (מה שהופך גם אותם וגם את הקפה שלהם לממש פלצניים) ב-4,000 שקל לקילו, אבל זה הכיוון.

הקפה בבית

בילדותי היו לנו שני סוגי קפה בבית. המקינטה האיטלי-קית, שאבי הביא איתו מבית הוריו באיטליה והוגש להוריי ולאורחים באירועים חגיגיים, והחול, שיועד לימי חול - קפה נמס הדומה במראהו ובטעמו לחול מדבר. אני חשבי-תי שהנס קפה הזה הוא המשקה הטעים ביותר בעולם, עד שנחשפתי לעוד סוגים של קפה והבנתי שטעיתי ושהנס היחיד כאן היה שלא קרה לי כלום, למרות שבמשך שנים שתיתי אבקה שמיועדת להכנת בטון.

בשנים האחרונות הוצפנו במיליון אופציות. עם מכונות קפה שטוחנות לנו את הגרגירים, מקציפות את החלב, ואם תשלמו מספיק - גם מביאות לכם את הקפה למיטה. חנויות הקפסולות מספקות קפה בשלל טעמים, חזקים

אתה צריך להחליט אם לשאול "איזה קפה יש לכם?" ולצאת שמוק, או לזרום ולהסתכן בכך שתמצא את עצמך עם קפה בוך שבאמת מרגיש כמו משהו שנרסק לך לנעל